

Fredningsnævnet sætter kongeriget »Elleore« i Roskilde Fjord i nød

Det selvstændige samfund Elleores „kongeborg“ skal fjernes — Dyb sorg hos de københavnske skoledrenge, der har været med til at opbygge et straalende fantasirige gennem 14 aar

Roskilde.

DET LILLE UNGDOMMELIGE samfund „Ellestammen, der nu i en halv snes aar hver sommer har holdt til i kongeriet „Elleore“, som øen Elleore i Roskilde fjord giver bund under fødderne, er dybt nedbøjet. Sorg og græmmelse er malet i alle træk. De lyse forhaabninger, som blusser op hvert aar paa denne tid, er afløst af dystre forudannelser — for stærke magter vil berøve det ellers saa livsglade folk dets fejreste pryde, Braadeborg, der fjæler sig bag Mamrelund ved øens sydspids, Kap Goddag.

For at sige det lige ud og brutalt, fredningsnævnet forlanger det lille samfunds kongeborg, et sommerhus, nedrevet!

Et spøg et andet alvor. Elleore-folket, hvis ledere er københavnske gymnasielærere, og hvis samfund bestaar af storbyens drenge, er virkelig i nød. Naturfredningsnævnet har dekretet, at den 3½ td. land store ø Elleore ikke maa være bebygget og derfor skal det hjemmebyggede sommerhus, som efterhaanden er ved at være helt skjult bag træer, og som — ret beset — falder naturligt ind i naturbilledet, være borte inden 1. oktober.

Drengene blomstrede op

Vi har bedt adjunkt, cand. mag. H. Neerbek, Østersøgades Gymnasium, København, der er en af drengesamfundets ledere, om en kommentar.

— Den kunne ellers godt blive bitter, siger han, for vi er allesammen meget kede af naturfredningsnævnets afgørelse. Vort lille fantasi-samfund dernede paa øen i Roskilde fjord har eksisteret siden 1944 og vort hus siden 1946, og vi har indenfor det tidsrum haft skabt en baade fornøjelig og sund ramme om hundrede københavnerdrenge sommerferie. Vi — det vil sige lærere ved de tre skoler, Østersøgades Gymnasium, Frederik Barfoeds Skole og Niels Steensens Gymnasium — har netop bestræbt os for at tage de drenge med, som maaske var lidt forsagte, og som det kneb lidt for i hverdagen.

Vi har set, hvordan de blomstrede op baade fysisk og psykisk under vore lege og regler — og nu vil man give os et grundstød ved at dekretere nedrivning af det hus, som har sikret os i koldt og fugtigt vejr, og som er uundværligt for vore koner, der har maattet tage sig af drengene, hvis vejret var for haardt mod teltene.

Falder ind i landskabet

Vi har appelleret alle vegne for at faa en dispensation fra loven udfra den betragtning, at vort hus nu er faldet naturligt ind i landskabet, og fordi vi da synes, vi har gjort en indsats for børn, som trænger til at komme væk fra stenbroen. At vi ydermere har haft held til at opbygge en fantasiverden lige efter et drengehjerte bør ogsaa nævnes.

Nu har vi kun tilbage at bede statsminister H. C. Hansen og eventuelt undervisningsminister Jørgen Jørgensen — som jo ogsaa paa en maade er skolebørnenes „egen“ minister — om hjælp.

VIL PRØVE MED HUSBAAD

Hvis det hele glipper, maa vi prøve at videreføre vort samfund fra en husbaad, men det bliver jo ikke det samme, og hvis der maa ligge husbaad, hvorfor maa der saa ikke ligge et hus? Leven, som kan fælde os, siger, at der ikke maa være bebyggelse indenfor 100 meter fra stranden, medmindre huset er opført før 1937 — og vi kan jo aldrig komme saa langt væk fra vandet, naar øen ikke er større.

Vi har altid været saa glade for vejviljen i Roskilde, men det kniber efterhaanden lidt med sympatien overfor visse mennesker dernede, slutter adjunkten.

For ret at forstaa den ligefrem fanatiske glæde Elleore-samfundet har fostret hos københavnerdrene skal

det nævnes, at enhver plet paa øen er navngivet og enhver handling i „kongeriget“ er ombølget af fantasirige paafund og ceremonier.

Indbyggernes øverste ledere er raadet — Societas Findani — og hvert raadsmedlem har visse institutioner. Statskancelliet tager sig af lovtydning og jurisprudens, externe kancelli driver udenrigspolitik, herunder forholdet til Danmark, interne kancelli er indenrigsministeriet. Man har naturligvis baade en militæ og et admiralitetskollegium.

Man har sin egen hjemstavnsfor-

ening for „Eller i udlandet“, man holder hvert aar Elleting og Ellehofballer og foruden eget mønt- og frimærkevæsen har man sin egen tidsregning, der er 12 minutter senere end den i kongeriget Danmark gældende.

Fantasten har dog altid relation til en historisk begivenhed fremgransket af juris-kyndige folk.

Fornemt væk

Øen og dens samfund har forøvrigt faaet en fornem protokol til ellerigsarkivet, idet „Grafisk Klub Tretten Cicero“ netop i disse dage under redaktion af to ellefolks-ledere, N. Neerbek og J. F. Svejgaard Nielsen, har udsendt „Bogen om Elleore“ i smagfuldt, kunstnerisk og formfuldendt typografisk udstyr og med et beundringsværdigt billedmæssigt lay-out.

Alle gode magter appelleres heri til sammenhold mod de udenrigskræfter, der giver folkets motto beklagelig aktualitet, det lyder „Alvor og gammen“.

Bysvenden.